

det; den hidrører derfra, at Arresiforretninger nu belægges med Stempelafgift efter 3die Klasse, det vil altsaa sige, at Stempelafgiften stiger jævnt i flere forskjellige Sætser, i Forhold til de Værdier, som Documenterne angaae, medens man i Lovudkastet paa dette Sted, som paa saa mange andre Steder, istedetfor denne stigende Scala har villet indføre færre faste Taxter, og hvorfor har man villet gjøre det? Naturligviis for at lette og simplificere det Hele. Troer nu den ærede Rigsdagsmand, at det er muligt at indføre enkelte faste Taxter istedetfor en stigende Scala, uden at det paa et eller andet Punkt maa medføre en Forøgelse? Ja det vilde vel være muligt, dersom man gik ud fra det Princip, han vil gjøre gjældende, at man skulde have fulgt, istedetfor det, han bebrejder Commissionen og Regjeringen at have fulgt, nemlig at man uden videre skulde have slaaet af, hvor der fordredes Mere, end man kunde taale. Jeg skal forøvrigt i Parenthes bemærke, at det Spørgsmaal, hvormedet man kan taale, det kan man ikke med nogen Sikkerhed nogetsteds faae bestemt besvaret; den ærede Rigsdagsmand har een Mening derom, Andre kunne have en anden. Det altsaa, som han bebrejder Regjeringen og Commissionen, at de ikke have gjort i dette Lovudkast, det er, at man ikke har slaaet af rasvkæf, hvor man kunde ønske at faae. Beskaffningen sat noget mindre, men at man har taget Hensyn til, saa nogenlunde at beholde de Indtægter for Statskassen, som man hidtil har havt. Det undrer mig virkelig i det ærede Folkething at høre udtalt saadanne Meninger, som i deres Consequenser kunde føre til en betænkelig Tilsidefattelse af Hensyn til Statens Indtægter. Dersom den ærede Rigsdagsmand endda for Alvor var fremkommet med Forslag om at substituere den Skatlenorm, hvorom her er Tale, med en anden, saa kunde jeg forslaae det; jeg kunde fremdeles forstaae det, dersom den ærede Rigsdagsmand nærede den Anskuelse — men jeg har ved flere Leiligheder hørt ham fremsætte en modsat Anskuelse — at Landets finansielle Stilling var i høi Grad glimrende; da kunde jeg forstaae, at han kunde sige: Det gjør ikke Noget, om vi smide 2, 3 til 400,000 Rd. bort uden at faae Erstatning derfor; men naar man ikke gaaer ud

fra den Anskuelse, naar man mener, at Staten ikke saaledes skal være rasvkæf med at bortgive af sine Indtægter, at man, selv om man for nærværende Tid maatte have Overskud, dog skal tænke paa kommende Tider og erindre, at det kunde være ret godt, om man kunde faae lidt tilovers, som man kunde gemme til besværligere Tider — naar man gaaer ud derfra, saa kan man ikke saaledes uden videre kaste Pengene bort, som han vilde have, at man skulde gjøre, og saa skal man ikke bebrejde Commissionen og Regjeringen, at man har stillet det som sin Op-gave saa nogenlunde at bevare de hidtil havte Indtægter af Stempelskatten. Den ærede Rigsdagsmand siger fremdeles, at der er ikke Princip for 4 § i Loven. Hvad vilde den ærede Rigsdagsmand sige, dersom jeg vilde paastaae, at der ikke er Princip for 4 § i, hvad de ærede Angribere mod dette Lovudkast fremsføre? Han vilde formodentlig mene, at det var en haard Paastand, og han vilde vel opfordre mig til at godtgjøre dens Rigtighed. Nu vel, jeg skal godtgjøre, at der ikke er nogen Overensstemmelse i de Angreb, som ere gjorte paa Lovudkastets Principer. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) gaaer i sine Angreb væsentlig ud paa, at man ikke har indrettet Lovudkastet saaledes, at man albeles ligelig rammer alle de forskjellige Om-sætninger, alle de forskjellige Værdier, hvorom der er Spørgsmaal, og at man som Følge deraf kommer til at ramme de Smaa haardere end de Store. Det er nu indlysende, at dersom man skulde fastholde det Princip at ramme albeles ligelig, saa vilde man ikke kunne blive staaende ved 8 § som det laveste Stempel, 4 Skilling forslog heller ikke, ja end ikke 1 §, thi det er aabenbart, at man kan tænke sig saa smaa Summer, at selv 1 § vilde blive en større Procent deraf, end de større Taxter ere af større Beløb. Men hvad vilde overhovedet Consequensen blive af den fulde Gjennemførelse af hiint Princip? Det vilde blive en Uendelighed af Sætser, en uendelig Vidtløftighed. Og hvad er det andet Hovedhensynspunkt, hvorfra Indvendingerne mod Lovforslaget gjøres? Det er, at det er saa vidtløftigt, at det er saa vanskeligt at overse og at sætte sig ind i; derfor skulde man efter Forslaget af det ærede Med-